

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **B. W., a.s., IČO X**
sídlem Ch. 1530/1, X O.
zastoupený advokátem JUDr. Stanislavem Dvořákem, Ph.D., LL.M.
sídlem Pobřežní 394/12, 186 00 Praha

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2019, č. j. X, ve věci přestupku,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2019, č. j. X se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce advokáta JUDr. Stanislava Dvořáka, Ph.D., LL.M., sídlem Pobřežní 394/12, 186 00 Praha.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci, žaloba a vyjádření žalovaného

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2019, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro Olomoucký kraj ze dne 16. 4. 2019, č. j. X. Posledně uvedeným rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku uvedeného v § 123 odst. 3 písm. g) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách ve znění účinném do 31. 12. 2019 (dále jen „zákon o hazardních hrách“), kterého se měl dopustit tím, že v provozovně C. B. na adrese M. n. 8, U. minimálně od 2. 10. 2018, 14:20 hodin do 3. 10. 2018, 14:00 hodin provozoval kasino v rozporu s § 68 zákona o hazardních hrách, neboť nedodržel zákonem stanovený počet nejméně 30 povolených herních pozic technické hry, jelikož v důsledku nefunkčního technického herního zařízení výr. č. 3ON300310 provozoval v kasinu pouze 29 povolených herních pozic technické hry. Za tento přestupek mu byla uložena pokuta 25 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení.
2. Žalobce namítal, že neporušil § 68 odst. 5 zákona o hazardních hrách, neboť ten stanoví, že v kasinu může být technická hra provozována nejméně na 30 herních pozicích. Použití slova „může“ znamená, že záleží na provozovateli, kolik herních pozic technické hry v kasinu umístí. Zákon totiž nestanoví přesně kolik nejvíce či nejméně herních pozic má být v kasinu umístěno. Jestliže v kasinu může být umístěno nejméně 30 herních pozic technické hry, bude souladné se zákonem, když jich tam bude i 20 nebo 40. Pokud chtěl zákonodárce stanovit dolní hranici počtu herních pozic technické hry, měl použít jinou formulaci, např. musí být provozováno nejméně 30 herních pozic technické hry. Tak to udělal např. v ustanovení § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách.
3. Podle žalobce ustanovení § 68 odst. 5 zákona o hazardních hrách ukládá provozovateli, aby v kasinu provozoval pouze povolené herní zařízení, nestanoví však, že se musí jednat o zařízení funkční, resp. zapnuté. Je nutné počítat s tím, že u technické hry může docházet k technickým závadám. Výklad žalovaného, že musí být po celou dobu provozování kasin funkčních 30 herních pozic živé hry, je proto mylný.
4. Podle žalobce je nesprávný výklad žalovaného, že žalobce měl na základě odst. 7 a 35 povolení vydaného Ministerstvem financí přerušit provozování všech herních pozic technické hry. Ministerstvu je podle žalobce nutné hlásit jen ty odstávky vzniklé z důvodu mimořádných událostí, které ohrožují cíle chráněné zákonem. Muselo by se jednat o odstávku trvající minimálně několik dní, aby bylo možné ji identifikovat, analyzovat, vyhodnotit a oznámit. Takovou odstávkou nelze rozumět okamžité servisní zásahy. Jejich hlášení by jen zahltilo celní úřady. Tento závěr vyplývá i odst. 35 povolení vydaného Ministerstvem financí, neboť ten stanoví, že se má ohlásit předpokládaný den obnovy provozu. U okamžitých servisních zásahů dojde k jejich odstranění dříve, než je reálně možné je nahlásit. Výklad žalobce přijal i celní úřad, žalovaný to však nerefletoval a s porušením popsané povinnosti ve svém rozhodnutí operuje.
5. Správní orgány žalobci vytýkají, že v důsledku 1 nefunkčního zařízení neumožnil účast na technické hře alespoň 30 zákazníkům naráz. Správní orgány však zcela rezignovaly na zjišťování toho, zda skutečně a jak dlouho byla některému ze zákazníků odepřena možnost hrát technickou hru.

6. Ustanovení § 68 odst. 5 zákona o hazardních hrách není podle žalobce zcela jasné a připouští více výkladů. Žalovaný jej vyložil v neprospěch žalobce, čímž porušil zásadu *in dubio pro mitius*.
7. Rozhodnutí celního úřadu je nepřezkoumatelné, neboť ve svém rozhodnutí celní úřad uvedl toliko soupis podkladů, ze kterých vycházel, ale již neuvedl, jak je vyhodnotil, proč vycházel právě z nich apod. Žalovaný to aproboval, proto je nepřezkoumatelné i jeho rozhodnutí.
8. Správní orgány nezákonně použily jako důkaz záznamy z monitorovacích zařízení. Ty lze podle § 72 zákona o hazardních hrách použít toliko ke kontrole vstupu do kasina, monitorování prostoru herny, kde dochází k identifikaci a registraci účastníků hry a monitorování jednotlivých hracích stolů. Nelze je tak použít k provádění abstraktní kontroly a pomocí nich zjišťovat, zda případně nedošlo k porušení zákona.
9. V návaznosti na poslední uvedenou námitku došlo k porušení zákazu sebeobviňování pramenícího z čl. 37 a 40 Listiny základních práv a svobod. Tuto zásadu lze vymezit tak, že se jedná o právo osoby nepřispívat aktivní činností k vlastnímu obvinění a zákaz donucování k takovému jednání. Žalobce byl na základě zákona nucen celnímu úřadu vydat záznam z kamerového zařízení, avšak v dobré víře očekával, že bude využit k zákonem stanoveným účelům. Namísto toho jej celní úřad využil pro ověřování toho, zda docházelo k přerušování provozu hazardních her v kasinu provozovaném žalobcem.
10. Žalobce dále namítá, že přestupkem může být podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném do 25. 2. 2020 (dále jen „přestupkový zákon“) jen společensky škodlivý protiprávní čin. Jednání, které je žalobci vytýkáno nedosahuje intenzity společenské škodlivosti.
11. Žalovaný nesprávně aplikoval pravidla pro ukládání sankce. Konkrétně žalobci přičítel podle § 40 odst. 1 písm. c) přestupkového zákona k tíži, že spáchal na úseku hazardních her vícero přestupků, když jen v roce 2018 byl 12krát pravomocně potrestán za přestupky na úseku hazardních her. Podle uvedené ustanovení však lze přičíst k tíži jen stejnorodou recidivu, tedy případy, kdy by žalobce již byl v minulosti potrestán za porušení téže skutkové podstaty jako nyní.
12. Závěrem žalobce namítal, že výše uložené pokuty nebyla řádně odůvodněná. V rozhodnutí není uvedeno, jaký vliv měla kritéria posuzovaná žalovaným na výslednou výši sankce, jak byla kritéria definována a kdo je stanovil. Žalobce navrhl, aby od uložení pokuty upustil, resp. jí snížil.
13. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 29. 11. 2019 navrhl zamítnutí žaloby. Jelikož se žalobní námitky shodují s námitkami uplatněnými v rámci podaného odvolání, odkázal žalovaný na napadené rozhodnutí.

B. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

14. Ze správního spisu soud pro účely soudního přezkumu zjistil, že dne 3. 10. 2018 v 10:20 hodin byla celním úřadem v herním prostoru (kasinu) provozovaném žalobcem provedena kontrola dodržování podmínek pro provozování hazardních her. Celním úřadem bylo zjištěno, že v herním prostoru se nacházely 3 stoly živé hry a 30 technických herních zařízení, přičemž 1 z nich (výr. č. 3ON300310) nebylo provozováno z důvodu poruchy. Celní úřad následně uznal žalobce vinným z přestupku popsaného v bodu 1 rozsudku a

uložil mu za to pokutu ve výši 25 000 Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce odvoláním, které žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl.

C. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Krajský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s.
16. Krajský soud se předně zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného, neboť jen přezkoumatelné rozhodnutí může být způsobilým předmětem soudního přezkumu. Krajský soud na úvod připomíná, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí může nastat z důvodu jeho nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Obecně lze za nesrozumitelné považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jakým způsobem bylo rozhodnuto, jehož výrok je vnitřně rozporný nebo nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, dále takové rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem, kdo byl rozhodnutím zavázán apod. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů pak soud posuzuje, zda se správní orgán v rozhodnutí vypořádal se všemi okolnostmi, které uplatnil žalobce, a zda srozumitelným způsobem uvedl, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčil, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a které důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je však vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat.
17. Žalobce nepřezkoumatelnost rozhodnutí celního úřadu, resp. žalovaného spatřoval v tom, že v rozhodnutí celního úřadu je toliko uveden soupis podkladů, ze kterých vycházel. Celní úřad už ale neuvedl, jak je vyhodnotil a proč vycházel právě z nich.
18. Krajský soud musí předně uvést, že námitka nepřezkoumatelnosti je velmi obecná. Žalobce zcela pomíjí, že celní úřad na str. 2 a 3 svého rozhodnutí vyjmenoval jednotlivé podklady, ze kterých vycházel, a které hned v následujícím odstavci zhodnotil, resp. uvedl, jaké skutečnosti z nich zjistil. Jednotlivé podklady se vztahovaly ke skutkovému stavu, který navíc žalobce ani v žalobě nerozporuje. Nadto soudu není jasné, v čem konkrétně by mělo být rozhodnutí celního úřadu, resp. žalovaného nepřezkoumatelné, když žalobce s nimi obsáhle polemizuje. Námitka nepřezkoumatelnosti proto není důvodná.
19. Dále žalobce namítal, že žalovaný nesprávně vyložil § 68 odst. 5 zákona o hazardních hrách. Žalobce tvrdí, že z něj nevyplývá povinnost provozovat v kasinu nejméně 30 povolených herních pozic.
20. Podle § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách platí, že „v kasinu musí být umožněna hra nejméně u 3 hracích stolů živé hry, a to po celou provozní dobu kasina“.
21. Podle § 68 odst. 5 zákona o hazardních hrách platí, že „v kasinu, ve kterém je provozována technická hra, může být provozováno nejméně 30 povolených herních pozic technické hry“.

22. Z ustanovení § 68 odst. 6 zákona o hazardních hrách vyplývá, že „v kasinu, ve kterém je provozována technická hra, může být s každým dalším hracím stolem živé hry, provozovaným nad minimální počet stanovený v odstavci 4, provozováno nejvýše 10 povolených herních pozic technické hry. To neplatí pro kasino, ve kterém je po celou provozní dobu kasina umožněna hra nejméně u 10 hracích stolů živé hry“.
23. Zákon o hazardních hrách rozeznává celkem 2 druhy herních prostor - hernu a kasino (srov. § 65 odst. 1). Z ustanovení § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1 uvedeného zákona vyplývá, že vymezujícím kritériem, které oba druhy herních prostor odlišuje, je druh hazardní hry, která je v daném herním prostoru provozována jako hlavní. V herně je to technická hra, v kasinu pak živá hra. Z § 68 zákona o hazardních hrách dále vyplývá, že v kasinu musí být provozovány alespoň 3 hrací stoly živé hry. Vedle živé hry může provozovatel v kasinu provozovat mj. také technickou hru (§ 68 odst. 3). Pokud se rozhodne tak učinit, je podle § 68 odst. 5 uvedeného zákona povinen provozovat nejméně 30 povolených herních pozic technické hry. Tomu odpovídá užití slova „nejméně“, která má právě vyjádřit spodní hranici počtu provozovaných herních pozic technické hry. Užití slovo „může“ tak neznamená, že je na vůli provozovatele, zda dodrží limit 30 provozovaných herních pozic technické hry, ale znamená možnost provozovatele vedle živé hry provozovat i technickou hru. Při tomto rozhodnutí ale musí být dodržen limit 30 provozovaných herních pozic technické hry. Jinak řečeno buď 30 herních pozic technické hry, nebo žádná. Již z provedeného gramatického výkladu vyplývá, že názor žalobce není správný. K obdobnému závěru lze dojít také na základě výkladu teleologického. Stanovený limit počtu herních pozic technické hry je výrazem přísné regulace státu nad provozováním hazardních her. Tímto limitem zákonodárce hodlal omezit počet kasin, zejména malých kasin, a tím snížit počet míst, kde lze hazardní hry hrát. Ne každý potenciální provozovatel kasina je totiž schopen a ochoten dodržet limit 30 herních pozic technické hry.
24. Uvedený závěr vyplývá také z důvodové zprávy k § 68 zákona o hazardních hrách, ve které je uvedeno, že „V rámci kasina se provozuje primárně živá hra. Společně s živou hrou může být v kasinu provozována i technická hra a bingo. Kasino představuje herní prostor s vysokou mírou společenských rizik, a to i v kontextu ostatních hazardních her. Z uvedeného důvodu tak nová úprava obsahuje řadu zákonných omezení, a to ve formě minimálního počtu možných povolených herních pozic technické hry a minimální počet hracích stolů aktivně zajišťujících nabídku živé hry. Zákon dále stanovuje, že společně s každým hracím stolem živé hry lze provozovat maximálně dalších 10 herních pozic technické hry. Zákon tak dává provozovateli kasina možnost umístit si do herního prostoru i větší počet technických zařízení, avšak za podmínky otevření dalšího hracího stolu. Zákon současně stanovuje povinnost umožnit po celou provozní dobu hru minimálně u tří hracích stolů živé hry, což má zabránit vzniku tzv. kvazikasin, kdy se jedná fakticky o hernu, avšak provozovanou pod označením kasino. Účelem těchto omezení je zmírnění, resp. eliminace a především předcházení případných negativním dopadům neodlučitelně spojených s provozem kasin (např. zvýšená kriminalita, rušení nočního klidu, narušování běžného denního života, vyšší a častější možnost prohry, zadluženost aj.). Ve spojení s ostatními ustanoveními nového zákona je účelem tohoto ustanovení, obdobně jako je tomu u herny, v duchu názorů Evropské unie a i Ústavního soudu České republiky (provozování hazardních her je stavěno na okraj běžné společnosti), rozumně regulovat výskyt a konečně umístění kasin na území daných obcí, které nebylo doposud řádně regulováno. Stanovení limitů počtu herních pozic technické hry a počtu herních stolů živé hry v kasinu také zcela koreluje se závěry odborných studií, v rámci nichž bylo dospěno k závěru, že škodlivá není

koncentrace hazardních her, ale jejich dostupnost, tj. možnost navštívit kasino na každém rohu ulice“ (podtržení provedl krajský soud pro zdůraznění; důvodová zpráva k zákonu č. 186/2016 Sb., sněmovní tisk č. 578/0, Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR, 7. volební období, dostupná na www.psp.cz).

25. Pro úplnost lze poukázat také na obdobný limit u heren, který je upraven v § 67 odst. 5 zákona o hazardních hrách a který stanoví, že v herně lze provozovat nejméně 15 herních pozic technické hry. Zde však provozovatel na rozdíl od kasina nemá na výběr, zda bude provozovat v herně i technickou hru, neboť provozování technické hry je hlavní činností herny. Proto také v uvedeném ustanovení absentuje slovo „může“.
26. Soud se dále zabýval námitkou žalobce, podle které z ustanovení § 68 odst. 5 zákona o hazardních hrách nevyplývá, že by po celou dobu provozu musely být všechny zařízení funkční nebo zapnuté.
27. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí s touto námitkou na str. 6 vypořádal tak, že zákon o hazardních hrách stanoví, že pokud se provozovatel kasina rozhodne provozovat technickou hru, musí provozovat nejméně 30 herních pozic technické hry. Ta může být provozována jen prostřednictvím funkčních zařízení.
28. Krajský soud předně s ohledem na vypořádání předchozí námitky konstatuje, že pokud se provozovatel kasina rozhodne vedle živé hry v kasinu provozovat také technickou hru, je povinen provozovat podle § 68 odst. 5 zákona o hazardních hrách nejméně 30 povolených herních pozic technické hry. Z uvedeného ustanovení dále vyplývá, že se musí jednat o 30 povolených pozic technické hry a že tyto musí být provozovány.
29. Co se rozumí provozováním hazardní hry, vysvětluje § 5 zákona o hazardních hrách, který stanoví, že *„provozováním hazardní hry se rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry“*. Důvodová zpráva k citovanému ustanovení mj. uvádí, že *„pojem „provozování hazardní hry“ zahrnuje nejen vlastní přímou realizaci hazardní hry, ale i další činnosti, které jsou spojeny s tím, aby k přímé realizaci hazardní hry došlo, resp. neodmyslitelně s realizací souvisí. Tyto další činnosti však nemusí být realizovány přímo samotným provozovatelem, nýbrž mohou být pro provozovatele zajištěny i třetí osobou na základě smluvního vztahu“* (důvodová zpráva k zákonu č. 186/2016 Sb., sněmovní tisk č. 578/0, Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR, 7. volební období, dostupná na www.psp.cz).
30. Z citovaného ustanovení vyplývá, že za provozování hazardní hry je vedle uskutečňování samotné hazardní hry nutné považovat také činnost, která se samotným uskutečňováním (tedy hraním) hazardní hry bezprostředně souvisí. Za takovou činnost je podle citovaného ustanovení nutné považovat i činnost technického charakteru, která souvisí s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu. Definice provozování hazardní hry je tedy širší a nezahrnuje jen pouhé uskutečňování hazardní hry.
31. Žalovaný (a stejný závěr vyplývá implicitně i z rozhodnutí správního orgánu I. stupně) ve svém rozhodnutí v podstatě dospěl k závěru, že pokud byl přístroj výr. č. 3ON300310 v době minimálně od 2. 10. 2018, 14:20 hodin do 3. 10. 2018, 14:00 hodin mimo provoz (či výstižněji řečeno v poruše), nebyl žalobcem provozován. Krajský soud považuje takové

vypořádání námitky žalobce za zcela nedostatečné. Žalovaný totiž za provozování hazardní hry považuje toliko její faktické uskutečňování. Žalovaný při svých úvahách vůbec nezohlednil zákonnou definici provozování hazardní hry upravenou v § 5 zákona o hazardních hrách a nezabýval se tím, zda v konkrétním případě může hrát význam skutečnost, že provozováním hazardní hry se rozumí i činnost technického charakteru, která souvisí se zajištěním vlastního provozu hazardních her. Jelikož se uvedenou skutečností nezabýval a považoval ji za irelevantní, jsou i jeho skutková zjištění ohledně případné činnosti technického charakteru, která souvisí se zajištěním vlastního provozu hazardních her, nedostatečná. Z těchto důvodů soud přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí.

32. Žalovaný se v dalším řízení bude zabývat zákonnými znaky definice provozování hazardní hry spočívajícími v činnosti technického charakteru, která souvisí se zajištěním vlastního provozu hazardních her. Žalovaný tento neurčitý právní pojem vyloží, následně zjistí, zda žalobce podnikal nějaké kroky za účelem odstranění závady na zařízení č. 3ON300310, které by mohly pod předmětnou část zákonné definice provozování hazardních her spadat a právně posoudí, zda tyto případné kroky mohou být považovány za provozování hazardních her ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách. Podle toho pak žalovaný vyhodnotí, zda se žalobce mohl dopustit přestupku (a případně jakého), nebo nikoliv. Své závěry žalovaný vždy pečlivě odůvodní.
33. I přesto, že uvedený závěr je dostačující pro zrušení napadeného rozhodnutí, považuje krajský soud za vhodné vyjádřit se k některým námitkám procesního charakteru, které mohou mít vliv na další řízení ve věci.
34. K námitce nezákonného použití kamerových záznamů soud uvádí, že problematika kamerových záznamů je upravena v § 72 zákona o hazardních hrách. První 3 odstavce vymezují prostory, které musejí být snímány kamerami, přičemž kasina se týkají z tohoto pohledu jen odst. 1 a 3. Podle odst. 1 věta první tedy platí, že *„provozovatel je povinen vybavit hernu nebo kasino monitorovacím zařízením umožňujícím po celou provozní dobu v reálném čase zaznamenávat vstup do herny nebo kasina“*. Podle odst. 3 platí, že *„provozovatel kasina je povinen vybavit kasino monitorovacím zařízením umožňujícím po celou provozní dobu v reálném čase monitorovat celou plochu všech hracích stolů umístěných v kasinu, včetně celého ruletového kola a celého ruletového stolu, pokladny pro dotování žetonů, pokladny na bankovky a mince, pokladny na spropitné, dále pokladnu a celý prostor kasina, který je využíván k provozování hazardních her, tak, aby monitorování obsáhlo jednotlivé hrací stoly a prostory, kde dochází k operacím s bankovkami a mincemi, žetony, kartami, kostkami nebo jinými prostředky používanými k živé hře. Z monitorovacího záznamu musí být zřetelně patrné číslice na ruletovém kole a na hracích stolech, označení žetonů, hodnoty karet, počet žetonů a hodnota bankovek a mincí“*.
35. Na základě odst. 1 tedy musí být kamerami snímán prostor vstupu do kasina. Podle odst. 3 musí být snímána plocha všech hracích stolů umístěných v kasinu, pokladny a celý prostor kasina, který je využíván k provozování hazardních her. V souladu s odst. 7 uvedeného ustanovení musí být celnímu úřadu umožněn přístup do prostor, kde je umístěno monitorovací zařízení, a jednotlivé záznamy musí být zpřístupněny celnímu úřadu. Podle názoru soudu je evidentní, že povinnost monitorovat prostor kasina kamerami se záznamem je stanovena zejména za účelem výkonu správní kontroly dodržování povinností na úseku hazardních her. Totéž pak vyplývá z důvodové zprávy k § 72 zákona o hazardních hrách, ve které je uvedeno, že kamerové záznamy mají představovat

spolehlivý zdroj informací o případném protiprávním jednání nejen ze strany provozovatelů kasin, ale i jejich zákazníků (srov. důvodová zpráva k zákonu č. 186/2016 Sb., sněmovní tisk č. 578/0, Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR, 7. volební období, dostupná na www.psp.cz). Nelze tak souhlasit s žalobcem, že by záznamy z kamer nesměly být použity pro výkon kontroly a případné odhalení protiprávní činnosti provozovatele kasina.

36. Podle názoru soudu vydáním kamerových záznamů celnímu úřadu nedošlo k porušení zákazu sebeobviňování. Krajský soud se ztotožňuje s žalobcem v tom, že tato zásada, která pramení z čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 37 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, má prostor také ve správním řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2009, č. j. 2 As 17/209-60). Tuto zásadu však nelze vykládat tak široce, jak to činí žalobce. Meze zákazu sebeobviňování ve vztahu k poskytování informací právníky osobami v řízení o správním deliktu vytyčil ve své judikatuře Tribunál i Soudní dvůr Evropské unie. Odkazovaná judikatura se týká ochrany hospodářské soutěže, nicméně závěry o aplikaci uvedené zásady lze využít i pro širší právní oblast správního trestání. Při jisté míře zobecnění vyplývá z relevantní judikatury, zejména rozsudku Soudního dvora ze dne 18. 10. 1989, *Orkem v. Komise* (374/87, Recueil) a rozsudku Tribunálu ze dne 20. 2. 2001, *Mannesmannröhren-Werke AG v. Komise* (T-112/98), že orgán dohledu je i pod hrozbou sankce oprávněn zavázat účastníka řízení k tomu, aby poskytl veškeré potřebné informace vztahující se ke skutkovému stavu, které jsou mu známy, a aby mu předal případně příslušné dokumenty, jež má k dispozici, a to i tehdy, když mohou sloužit k prokázání protiprávního jednání vůči němu samotnému nebo vůči jinému subjektu. Přiznání absolutního práva nevypovídat by totiž zašlo za hranice toho, co je nezbytné pro zachování práva na obhajobu, a představovalo by neodůvodněnou překážku výkonu dohledové pravomoci. Ve vztahu k sebeobviňování formuloval Tribunál důležitý závěr: *„Povinnost odpovědět na čistě skutkové otázky položené Komisí a vyhovět jejím žádostem o předložení již předtím existujících dokumentů nemůže vést k porušení zásady dodržování práva na obhajobu nebo práva na spravedlivý proces. Nic totiž nebrání adresátovi v tom, aby v dalším průběhu správního řízení nebo během řízení před soudem Společenství prokázal, vykonává tak své právo na obhajobu, že skutkové okolnosti vylíčené v jeho odpovědích nebo předané dokumenty mají jiný význam, nežli jaký jim přikládá Komise.“*
37. Také z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že orgán správního dohledu je obecně i pod hrozbou sankce oprávněn zavázat účastníka řízení k poskytnutí potřebných informací, a to i v případě, že mohou sloužit k prokázání protiprávního jednání i vůči němu. Povinnost předložit již existující dokumenty, nebrání adresátovi, aby se v řízení hájil a zpochybnil předložené listiny či význam, který jim správní orgán přiznal (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2018, č. j. 4 As 92/2018-35, ze dne 15. 12. 2016, č. j. 2 As 254/2016-39 nebo ze dne 11. 8. 2015, č. j. 6 As 159/2014-52).
38. Z uvedených judikturních závěrů, se kterými se zdejší soud zcela ztotožňuje, vyplývá, že pouhým vyžádáním dokumentů či jiných obdobných podkladů (zde kamerových záznamů), není porušeno právo na sebeobviňování konkrétní osoby. Nestalo se tak ani v tomto případě. Žalobci byla povinnost pořídit a předložit kamerový záznam uložena § 72 zákona o hazardních hrách. Tato povinnost zcela koresponduje s účelem, pro který byla tato povinnost do uvedeného ustanovení vtělena (viz výše). Na uchovávání a případném předložení kamerových záznamů existuje veřejný zájem a žalobce se této povinnosti

nemůže zprostit ani odkazem na právo neobviňovat sebe sama. Žalobce mohl v průběhu správního řízení zpochybnit autentičnost kamerových záznamů, resp. jinak brojít proti skutkovým zjištěním správních orgánů, leč této možnosti nevyužil. Se shora uvedených důvodů má soud za to, že námitka žalobce není důvodná.

D. Závěr a náhrada nákladů řízení

39. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud podle § 78 odst. 1 a odst. 4 s.ř.s. zrušil rozhodnutí žalovaného a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Žalovaný je v dalším řízení vázán právním názorem zaujatým krajským soudem (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
40. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žalovaný byl s ohledem na úspěch žalobce ve věci zavázán k náhradě účelně žalobcem vynaložených nákladů. Náklady řízení žalobce spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč. Dále spočívají ve 2 úkonech právní služby zástupce žalobce v podobě přípravy a převzetí zastoupení a podání žaloby. Odměna za jeden úkon právní služby činí podle § 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu 3 100 Kč, celkem tedy 6 200 Kč. K tomu žalobci náleží za každý úkon právní služby paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Jelikož je zástupce žalobce plátcem DPH, náleží mu i její náhrada, a to ve výši 21 % počítaných z částky 6 800 Kč. Celkové náklady žalobce činí 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel musí být **zastoupen advokátem**; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 20. dubna 2021

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu